

[Finansministeren.]

som afgav hjemmel for sparebevisernes udstedelse, kunne ekstraordinær frigivelse af beviserne kun ske ved dødsfald, konkurs eller i forbindelse med emigration. Ved lov nr. 113 af 12. april 1957 udvidedes indfrielsestillældene imidlertid til også at omfatte personer, der godtgør, at de er fyldt 70 år. Baggrunden for denne udvidelse var ønsket om at gøre indløsnings af sparebeviserne, der — som det vil erindres — først generelt skal ske i årene 1962-71 med $\frac{1}{10}$ hvert år, til en realitet også for ældre mennesker, der er indehavere af disse beviser. Denne indløsningsbestemmelse blev hilst velkommen fra alle sider.

Der har imidlertid vist sig at være et behov for en yderligere udvidelse af adgangen til at opnå ekstraordinær frigivelse.

Finansministeriet har i tidens løb modtaget et betydeligt antal andragender om frigivelse, dels fra personer, som efter det fyldte 65. år alene er henvist til at leve af folkepension eller anden pensionsindtægt, dels fra personer, hvis erhvervsevne er hæmmet på grund af kronisk sygdom og invaliditet. For disse persongrupper repræsenterer sparebeviserne i mange tilfælde en betydelig bunden værdi, som i tilfælde af frigivelse ville være en kærkommen økonomisk støtte.

Da der ved ligningslovene fra 1956 og 1957 er skabt mulighed for at frigive bunden opsparing for skatteårene 1950-51 og 1951-52 til nogenlunde tilsvarende persongrupper, er det naturligt at skabe tilsvarende indløsningsregler for sparebeviserne.

På denne baggrund har regeringen fundet det ønskeligt, at der ved lov generelt gives personer, der godtgør at være fyldt 65 år eller at oppebære folkepension, invalidepension eller de dermed beslægtede ydelser efter folkeforsikringslovens § 62 og forsorgslovens §§ 247 og 248, adgang til at få indløst deres sparebeviser med de i loven fastsatte rentetillæg. I overensstemmelse hermed er forslaget § 1 udformet.

Forslagets §§ 2-4 fastsætter de nærmere regler for forslagens praktiske gennemførelse parallelt med de tilsvarende bestemmelser i lov nr. 113 af 12. april 1957 om frigivelse af sparebeviser til 70-årige.

Skønsmæssigt anslår man, at forslaget

vil indebære en engangsudgift på ca. 25 mill. kr. og en fremtidig årlig udgift på ca. 5 mill. kr. I det sidste beløb er dog indregnet udgiften til indfrielse af sparebeviser tilhørende 70-årige. Disse udgifter og de med administrationen forbundne omkostninger udredes af de afgiftsmidler, der er hensat på en særlig konto i Danmarks nationalbank.

Med disse bemærkninger skal jeg anbefale lovforslaget til hurtig og velvillig behandling i det høje ting.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Herved tillader jeg mig for det høje ting at fremsætte forslag til lov om et trafikråd for Storkøbenhavn.

Det foreliggende lovforslag svarer i ét og alt til det den 28. marts 1958 fremsatte lovforslag, og jeg kan derfor henvise til mine bemærkninger ved fremsættelsen dengang, jfr. Folketingstidende 1957-58, sp. 3507-19. Endvidere skal jeg tillade mig at henvise til de udførlige trykte bemærkninger til lovforslaget, som er genoptrykt sammen med dette.

Ved fremsættelsen i marts måned gjorde jeg rede for baggrunden for lovforslagets fremsættelse i form af den vældige trafikstigning i hovedstadsområdet og behovet for en koordinering af den kollektive persontransport gennem en samlet rationel planlægning og udbygning af transportapparatet og en samordning af driften af de forskellige kollektive transportvirksomheder.

Forslaget bygger, som jeg dengang fremhævede, på det i 1955 af samfærdselskommissionen udarbejdede forslag, idet det opstiller rammerne for en koordineret organisering af den kollektive persontrafik i København, men ikke indeholder konkrete forslag til trafiklinjer m. v. Udarbejdelsen af sådanne konkrete planer forudsættes henlagt til trafikrådet i samarbejde med de forskellige berørte myndigheder.

Efter at forslaget den 17. april 1958 havde været til første behandling i tinget, nedsattes der et folketingsudvalg på 17 medlemmer, som bl. a. har stillet en række spørgsmål i tilknytning til forslaget. Nogle af disse spørgsmål er blevet besvaret, medens andre har givet anledning til nærmere undersøgelser, der endnu ikke er afsluttet.